

Ukrajina v morálním pekle

- CZ24 News | 11. července 2023

UKRAJINA: Přesto je současná ukrajinská státnost - ve svých vnějších projevech nepochybně nacistická - fascinujícím předmětem studia a pitvání. V tuto chvíli ještě nejsou jasné všechny vnitřní "nitky", které udržují režim v chodu. Ale položím několik otázek, protože pak budu mít moc práce a zapomenu.....

Na úvod: prostor ovládaný Kyjevem je prostorem naprosté "společenské nulity". Neexistují tam žádné normální společenské instituce, ani v našem ruském, ani v klasickém západním smyslu. Hlavním sociálním výtahem jsou nacionalistické/terbatovské*) a s nimi spojené politické strany. Sociální rozklad začal bezprostředně po PRVNÍM Majdanu (říjen 1990 - pozn.překl.) a v podstatě vedl k druhému. Jaká je sociální struktura společnosti? Především je to systém sociální reference. Zjednodušeně řečeno "rámec", v němž průměrný člověk vztahuje pozorovanou realitu k pojmům "dobro" a "zlo". Pokud neexistuje žádný "rámec", pak....

Systém společenských institucí byl nahrazen všepohlcujícím ukrajinským "politikum", což se v Rusku díkybohu nestalo. Na Ukrajině však dosáhlo naprosto extravagantních rozměrů. Zkoušel jsem to počítat v roce 2014 nebo 2015 s jedním známým a vyšlo nám asi 1,5 milionu aktivních "hlav" v politice na různých úrovních. Ale ze 40-42 milionů obyvatel v té době. V Rusku bych se milionu nedopočítal.

A pak začíná čistá politická technologie, kdy přirozenou sociálně-etickou referenčností, historicky podmíněnou pro danou společnost či dokonce území, jako je Ukrajina (jednotná komunita-společnost se tam nevytvořila, o tom se už nikdo nehádá), nahrazuje systém "simulaker"***). V Rusku jsou simulakra také zábavná, s některými reálnými společenskými a politickými institucemi si hrají, jsou stranou společnosti a mají v podstatě malý vliv na chování lidí. A to, co jim společnost toleruje, je výhradně z neochoty naštvat nadřizené.

Na Ukrajině simulakra vyplňují veškerý životní prostor běžného Ukrajince. A co je nejdůležitější, nejsou politická, ale sociální a morální. Podívejte se, jen se ptejte:

· Jaké je hlavní náboženství na Ukrajině? Ano, tamní prezidenti přísahají na Peresopnické Evangelium, památku ukrajinské literatury 16. století. Ponechme stranou otázku jeho pravosti. Řekněme prostě, že toto evangelium je pravoslavné. Je pravoslaví, byť ne v kanonickém, ale v klasickém slova smyslu, hlavním náboženstvím Ukrajiny? Těžko. Spíše jsme svědky budování jakési nové náboženské struktury, nejen nového uniatství, ale uniatství s pozměněným teologickým základem, který přinejmenším v principu umožňuje satanismus. Mimochodem, jakého náboženství je sám Zelensky? Vzpomínám si, že jeden "cestující" v tomto vlaku do pekla podivně vtipkoval o "tajemstvíčkách"

Ne, Zelensky rozhodně není hereziarcha (i když se nedivím, že jím chce být). A Kolomojskij také není hereziarcha - je to "tahoun peněženky", rovněž postrádající morální kompas. Ale něco podobného na Ukrajině určitě je. Protože když je zničen morální rámec a na pozadí tradiční ukrajinské mystiky, nemohlo faktické bezboží nevyvolat poptávku po Antikristu.

· A která strana je na Ukrajině tou vládnoucí? Systém více stran, v němž může být jakákoli strana, i ta formálně parlamentní, rozpuštěna administrativním rozhodnutím, není jen simulakrem, ale "králem simulaker". A, budete se asi smát, ale toto simulakrum se chystá na volby. A ty budou - o tom není pochyb - Západem uznány za příkladné. Jen na okraj: když ukrajínští politici říkají, že

Ukrajina je zkušebním polem pro Západ, sice nelžou, ale ani neříkají celou pravdu. Je to nejen zkušební polygon pro vojenskou techniku, ale také zkušební polygon pro sociální technologie, které mohou být později aplikovány v Evropě...

· A jaká je ekonomická základna na Ukrajině? Ta byla před začátkem SVO poměrně jasná – trofejní ekonomika s roztržštěností či “opotřebeností” zbytků průmyslu sovětské éry. Což je také velké “simulakrum”, a to velmi, jak se ukázalo, levné. Problém je v tom, že se v podmínkách SVO stala pro Západ zatěžující.

Mimochodem, použijeme-li metodologii Lva Gumiljova, to, co vidíme v prostoru stále kontrolovaném kyjevským režimem, plně odpovídá jeho definici civilizační (etno-náboženské) chiméry. Hlavním rysem chiméry je nedostatek potenciálu pro rozvoj a změnu. Chiméry nemají budoucnost, i když v nich existuje určitý vášnivý substrát, který byl na Ukrajině zjevně přítomen – “dněperští” ruskojazyčníci. A Zelensky je v první fázi konfliktu s Ruskem s jakousi živočišnou zuřivostí zničil.

Podíváme-li se vlastně na ukrajinskou moc v této fázi, první, téměř emotivní závěr, který nás napadne, je, že v rámci “zkušební” společenské konstrukce se společensky a politicky legalizuje nejen nezodpovědnost jako forma chování politického vůdce, ale i možnost, že politický vůdce vůbec nemá morální a etické zásady. Ne že by přítomnost takových zásad v politice byla kritická, ale přece jen.... Společnost má za normálních okolností tendenci vztahovat nejen “slova”, ale i “skutky” politika k jeho “morálnímu rámci”, k “dobru” a “zlu”. To ale platí tam, kde tento “rámeček” existuje.....

Proto je Zelensky, a to nejen ten “biologický” – ten, který v televizi hrál na klavír svým přirozením, ale i ten, který vzal Ukrajině poslední zbytky nezávislosti a identity – proto je politicky úspěšný. Proto je možné měnit jeho pozici přinejmenším každým dnem – od snahy prezentovat se jako obhájce ruskojazyčných obyvatel až po jejich přímé pronásledování, když se mobilizační potenciál kanonenfutu východní Ukrajiny vyčerpal.

Současný formát politické moci a politického systému na Ukrajině by se dal předběžně definovat jako morálně nezodpovědný bonapartismus, ale nikoli ve vztahu k vnitřním silám a nátlakovým skupinám (které byly doposud marginalizovány), nýbrž mezi vnějšími silami. Odtud plyne politicky naprosto šílená snaha o “uvolnění”. Jak vnější loutkovodiči, tak “kolektivní Zelensky” chápou, že pokud po skončení válečných akcí, jejichž součástí je – a to je také již zřejmé – vnitroukrajinská občanská válka, pokud tedy zůstane ve zbytcích bývalého SSSR alespoň něco skutečně slovanského, pak se dříve či později obnoví tradiční rámeček “Slovanů” “dobrých” a “zlých”. I když s “ukrajinskými” specifiky. Tak jako se to poměrně rychle děje na územích osvobozených a sjednocených s Ruskem.

A na závěr: myslíte si, že všichni mluvíme jen o Zelenském?

Podívejme se na Annalene Baerbock a zkusme najít deset rozdílů mezi ní a Zelenským...

*) Terbat – zkratka pro – zpočátku dobrovolnické – oddíly územní obrany, složené především z ultrapravicové mládeže.

**) Simulakrum je virtuální kopie neexistujícího originálu, která je reálnější než skutečnost. Nebo jednodušeji jako kopie prvního, ale jakoby skutečnější.

AUTOR: Prof. Dmitrij Jevstafjev

Překlad: St Hroch/belobogSk

[ZDROJ](#)